

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. IV. De primo diuinæ Iustitiæ opere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

studium ac tolerantiam malorum huius vitæ præstandam impellamur,) tria nobis hæc potissimum tractanda sunt. Primum, De præcipuis diuinæ iustitiæ operibus. Secundum, De multitudine & magnitudine pœnarum, quas diuina iustitia peccatoribus infliget. Tertium, De grauitate peccati, ob quam tantas pœnas meretur.

CAPVT IV.

De primo diuina Iustitia opere.

SICUT magnitudo diuinæ misericordiæ ex operibus cognoscenda est, ita etiã magnitudo seueritatis & iustitiæ vindiciæ. Causa enim inuisibilis & abdita in Deo, non potest à nobis melius quàm ex effectis & operibus cognosci, nec virtus quàm ex suis functionibus. Porro opera diuinæ iustitiæ in particulari sunt innumera, possunt tamen ad decem generalia reuocari.

Strages Angelorum.

Primum sit strages Angelica, cum tot Angelorum myriades ob vnum peccatum cælo deiecit, & diuina hereditate spoliatos in tartarum deturbauit, æternis suppliciis cruciandos. Vbi considera, Deum nullam rationem habuisse nec multitudinis eorum innumera; nec pulchritudinis eximia, qua ceteris omnibus creatis antecellebant; nec excellentiæ naturæ, quæ Dissimilatis erat imago simillima; nec magnitudinis ingenij, quo omnes rerum naturas penetrabant & comprehendebant; nec totius illius boni quod ex salute eorũ prouenisset; non visionis beatæ, quæ ipse semper in mentibus eorum resplendisset; non amoris, quo illum super omnia amassent, ac omne bonum illi vouissent, & æternum fuissent gratulati; non laudis & hymnorum, non gratiarum actionis, quibus in omnem æternitatem illum celebrarent; non suæ gloriæ quam ipse ex tot beatis spiritibus in sempiternum erat percepturus. Pari modo non curauit mala, quæ ex eorum damnatione scisciat obuentura; nimirum æternas in Diuinitatẽ blasphemias & contumelias, pertinacem gloriæ diuinæ oppugnationem, humani generis lapsum, & totius mundi peruersionem, quæ ipsi furore tanti supplicij perciti, erant inuecturi. Hæc omnia nihili fecit, tanta bona contentus perdere, & tantis malis locum dare, vt eorum peccatum vindicaret. Poterat omnia ista mala præcauere, & omnia supradicta bona saluare, si vel vnus horulæ spatium ad pœnitentiam illis concessisset. Nemo enim ex illis fuisset, quem non statim pœnituisset

tuisset facti, omnes subito, minus consideratum affectum fuissent detestati, quanto putas cum dolore? quàm acri & incensa contra seiplos ira? quanta humilitate petissent veniam, & suam in Deum accusassent ingratitude? quanto ad ipsum feruore animi fuissent conuersi? Sed tam vehemens & velox ira Dei fuit, vt ne momentum quidem illis concesserit, sed in ipso flagranti delicto, nihil tale suspicantes, sententia damnationis veluti fulmine ictos, cælo præcipitauit, & æternis inferorum pœnis sine vlla spe remissionis addixit. O incomprehensibilem diuinæ iustitiæ seueritatem! ô sententiam terribilem & intolerabilem! ô infelices spiritus! quid vobis in mentem venit ita salutem vestram prodigere? quid magnæ illi luci, qua præditi eratis, obtutis, quod minus attenderetis ad damnata & tormenta peccantibus impendentia? nimirum intenti nimum pulchritudini vestræ à Deo reuens acceptæ, & illius cæco amore capti, in superbiam elati estis, bonisque vestris, tamquam à vobis ea haberetis, flagitiose intumuitis, obliui Conditoris vestri. Quis ista perpendens non exhorrescat, & cum timore ac tremore salutis suæ non inuigilet? Si enim *qui seruiunt ei non sunt stabiles, & in angelis suis reperit prauitatem; quanto magis hi qui habitant domos luteas, qui terrenum habent fundamentum à tinea peccati, quæ ex concupiscentia nascitur, consumentur, & æterni ignis fient pabulum, nisi misericordia Dei adiuti, omni studio peccatis restiterint?* Si angelis suis, Regni sui Principibus, semel dumtaxat peccatis non pepercit, sed *inferni rudentibus detractos in tartarum tradidit cruciandos;* quid fiet hominibus vilissimis & ingratis, post infinita beneficia tot peccata perpetrantibus, nisi serua & celeri pœnitentia, vitæque correctione iram impendentem auerterint?

Colligitur ex Damasceno lib. 2. De fide c. 1. Scoto in 2. 7. & aliis, quod ex electione negant in spiritibus nasci immutabilem adhesionem.

Iob 4.

1. Petri 2.

CAPVT V.

De secundo opere Iustitiæ diuinæ.

22 SECUNDVM opus iustitiæ vindicis fuit punitio peccati Adami, quæ etiam admodum terribilis fuit, & multiplex. Nam Primò, ipse cum tota sua posteritate spoliatus fuit gratia diuina, ac iure regni cælestis, immortalitate, Paradiso, & tota felicitate illius statutus. Ecce quantis bonis & huius vitæ & futuræ, quàm innumerabiles homines ob vnius delictum spoliantur? Si ob crimen perditionis Princeps virum nobilem, & omnem eius posteritatem priua-

Punitio peccati Adami.

Primò, Priuat omnibus bonis illius statutus.